

HONLEVÉL

A MAGYAROK VILÁGSZÖVETSÉGÉNEK LAPJA

„MI AZ, AMIT AKAROK?”

„...Ahogy Özséb összegyűjtötte a szétszórta élő remeteket, úgy most gyűjtse össze a szétszórta élő magyarságot imádságban és szeretetben.

Hogy remetelángja világítson be családi otthonotokba, hogy ne legyen több elvált család, hogy Boldog Özséb lángja szombat esténként minden családban kigyulladna és imádságra gyűjtené össze a családokat.

Hogy remetelángja világítson a fiatalok lelkébe, s találják meg életük igaz értelmét és célját.

Hogy a magyar püspökök, papok és szerzetesek lobogó lángként, a hit és szeretet egységébe gyűjtsék össze magyar népünket.

Csak annyit szeretnék elérni.”

Közzéteszi Árva Vince egy előadásából Kovács Beáta

ÁRVA VINCE ATYA MEGTÉRT A PÁLOSOK ÉGI KÖZÖSSÉGÉBE

KÖLCSEY FERENC: HIMNUSZ

FELVIDÉKI ÖNRENDELKEZÉSI NYILATKOZAT

NAGYENYEDI MAGYARIRTÁS – 1849. JANUÁR 8.

GÁZA, A HALÁLÖVEZET

KIRÁLY BÉLA, A MAGYAR TÖRTÉNELEM LEGNAGYOBB HAZUDÓZÓJA,
ÁRULÓJA

V. évfolyam 1. szám, 2009. január

Ára 500 Ft.

LÉVAY ATILLA

KIRÁLY BÉLA, A MAGYAR TÖRTÉNELEM LEGNAGYOBB HAZUDOZÓJA, ÁRULÓJA

BEVEZETÉS

Olvasóink korrekt tájékoztatása céljából szükséges visszatérnünk **Király Béla** nyugállományú vezérezredessel kapcsolatos események ismertetésére, mert vége lett egy pernek, amelyet **Király Béla** (mint felperes) indított a Budapesti Fővárosi Bíróságon **dr. Bokor Imre** (mint I. r. alperes) és **Mocsári János** (mint II. r. alperes) ellen, mivel a felperes szerint (nyolc kereseti pontban meghatározva) az alperesek „*súlyos mértékben megsértették védett személyhez fűződő jogát (jó hírnevét)*” (Sic!).

Király Béla ügyvédje (**dr. Wagner László**) útján kérte a bíróságtól, hogy kötelezze az alpereseket 500.000 Ft nem vagyoni kártérítés és 1.000.000 Ft közérdekű bírság megtérítésére, a perköltség és az ügyvédi díj (+ÁFA) viselésére.

Király Béla magabiztos volt és egy kártyajátékkal szemléltetve eljárását: *19-re húzott még egy lapot*, abban bízva, – mint életében nagyon sokszor –, hogy a szerencse most is melléje szegődik.

EMLÉKEZTETŐ

Azok számára, akik nem olvasták az előző cikket, illetve akik nem emlékeznek minden részletre, rövid tájékoztatóban ismertetjük a legfontosabb kéréseket.

Dr. Bokor Imre készített egy alapos tanulmányt **Király Béláról**, amelyben rögzítette, hogy **Király Béla** nevezhető a magyarság történelme *legnagyobb, legügyesebb, legszerencsésebb hazudozójának, szélhámosának, dezertőrének, politikai kaméleonjának és árulójának*.

Király Béla elárulta **Horthy**t, **Szálasi**t, **Sólyom Lászlót**, **Beregyfő Károlyt**, **Pálffy Györgyöt**, **Kozma Istvánt**, **Czebe Jenőt**, **Rákosit**, **Farkast**, cserben hagyta **Batát**, **Nagy Imrét**, a **Kőszegi** védő katonáit, **Budapest** katonai alakulatait és (Nagykovácsinál) a nemzetőreit.

Csupán a három utolsó árulásának bármelyikéért (dezertálásáért) a világ bármely hadseregének hadbírósa főbelövessel végrehajtandó halálos ítéletet rótt volna ki a tettéért.

Király az árulásait – a fél világ hiszékenyei számára – dicsó tetté konvertálta, a szó szoros értelmében kosárszámmra „*gyűjtötte be*” a hazai és külföldi kitüntetések tömegét: díszpolgárságo-

kat, rendfokozati előrehaladást, okleveleket, testületi (elnökségi) címekeket, országgyűlési képviselőiséget, bizottsági tagságot, főtanácsadói titulust, és más tisztségeket.

Király meghökkentő és gátlástalan hazugságaival mindenhol sikeresen „*kápráztatta*” el a hallgatóságát, így például a **Mindentudás Egyeteme** rendezvényen előadott, **Münchausen bárót** „*utcahosszal*” lepipáló anekdotáit vastapssal jutalmazta a hallgatóság, és három tévécsatornán is „*lepergették*” az előadását.

Senki sem vette észre, hogy minden szava valótlanságokat tartalmaz, sőt **dr. Bokor Imre** e-mail-en beküldött megjegyzéseit is figyelmen kívül hagyták a rendezvény szervezői. Talán ennek köszönhető, hogy a **Magyar Tudományos Akadémia** kültagjának is megválasztották.

Király Béla évtizedeken keresztül hirdette, hogy ő volt a **Nemzetőrség** főparancsnoka, **Nagykovácsinál** megverte a szovjeteket, 1945-ben **Kőszegi** egyetlen lövés nélkül átadta a szovjeteknek, 16 ágyúval és 1500-2000 fővel, számtalan esetben hangoztatta, hogy **Rákosiék** koncepcióis perben halálra ítélték és közel „*öt évet ült a siralomházban*” (!).

ALPERESI BEADVÁNYOK

Dr. Bokor Imre bizonyító erejű okmányokkal cáfolta meg **Király Béla** állítá-

sait, tehát: a kereseti pontok mindegyikét!

A beadványok tételei:

1/ **Király Béla** nem akadémikus, hanem az **MTA** külső tagjává választották;

2/ **Király Béla** nem volt a **Nemzetőrség** főparancsnoka, október 31-én kinevezték **Budapest** katonai parancsnokává, viszont a nemzetőri főparancsnoki posztra *nem kapott kinevezést*, nem csupán idő hiányában, hanem azért sem, mert **Nagy Imre** ellene volt ilyen beosztás létesítésének, csupán abba egyezett bele október 28-án este, hogy **Király** legyen a **Nemzetőrség** tiszteletbeli elnöke;

3/ **Kőszegnél** **Király** dezertált az alakulatától, **Paraj** százados kocsiját (és a benne lévő személyes dolgait) eltulajdonítva, harmadmagával, fehér zászlót lobogtatva átment a várost bekerítő szovjet alakulathoz.

A **Kőszeg** városát védő zászlóalj semmit sem tudott **Király** távozásáról, onnan értesültek a dezertálásáról, hogy magyarul jól beszélő ruszin katonák közlelték meg a zászlóalj védősávját és megadásra szólították fel **Detre Gyula** főhadnagy katonáit, azt is tudatva velük, hogy **Király** százados ott van náluk egy tábornok társaságában, nem lesz bántódásuk, ha elfogadják a szovjetek ultimátumát.

A zászlóalj kemény védelmi harc során kitört a szovjet csapatok gyűrűjéből és Ausztria felé távozott, összveszteségük 173 fő volt.

Hazugság tehát **Királynak** az az állítása is, hogy ő volt a **Kőszegi dandár** dandárparancsnoka, mert **Kőszegen** nem volt dandár. A helyőrség parancsnoka pedig vitéz **Kubicza Kázmér** vezérkari ezredes volt, **Király** pedig **Kubicza** mellett segédtiszti teendőket látott el.

Király egy sofőrön, illetve egy oroszul beszélő katonán kívül senkit sem vitt át a szovjetekhez. Lövegekről szó sem lehetett.

Király állításával ellentétben a várost tüzérrel, aknavetőkkal és bombázógépekkel (éjjel-nappal) pusztították.

4/ **Nagykovácsinál** mintegy 35-40 fős nemzetőr volt, az odaérkezett szovjet alakulat mintegy 17 főt fogságba ejtett, és 10-12 fő lelte halálát a szörványos össze-

csapás során. Király szerint tüzéséggel bekerítették őket, de elmondásából kiderült, hogy ő egy magaslatról figyelte az eseményeket, odament tárgyalni egy Dunántúlra menekült forradalmár csoport vezetőjével, majd az elfogott nemzetőrök vallomása szerint Ausztria felé elmenekült. A megkeresésére indult szovjet feladók csoportja nem érte el Királyt.

5/ Király állításával ellentétben – tehát – Nagykovácsnál nem volt „csata”, a szovjetek nem menekültek el, hanem ő menekült ki Ausztriába, cserbenhagyva nemzetőreit.

Nagykovácsnál nem volt sem légvédelmi csöves tüzérezred, sem tüzérszázalék, hanem egy légvédelmi üteg, siló sem volt a lőszer tárolására, és atomrobbanásra emlékeztető detonáció is csak a müncheni mondavilág termékeként jelentkezett Király agytekervényében.

Király katonai ismerete olyan gyatra volt, hogy azt sem tudta, hogy tüzérséggel nem kerítnek be senkit, az üteg pedig nem osztály vagy ezred, a löveg pedig azonos az üteggel.

6/ 1945-ben a szovjet fogságból megszökött Király, Budapesten belépett a *Magyar Kommunista Pártba*, **Farkas Mihály** honvédelmi miniszter kedvence lett, és amikor **Sólyom László**, a Hadiakadémia parancsnoka (egyben vezérkari főnök) nem vállalta, hogy az 1950. május elsejei katonai díszszemlén jelentést adjon be az itt lévő szovjet főtanácsadónak, akkor Farkas kinevezte Királyt tábornokká, aki teljesítette miniszterének a kérését.

Sólyom László altábornagyot nem sokkal ezután letartóztatták. Király lépett Sólyom altábornagy akadémiai parancsnoki helyére (majd Beleznai István vezérőrnagy ágyában tért nyugovóra, mert megkapta annak a lakását), mivel Farkas instrukciójára (ezt egy levelében is elismerte), megrágalmazta tábornoktársait (Sólyom László és **Pálffy György** altábornagyokat), akik a tábornoki perekben szereplő többi tábornok (Beleznai István, **Porffy György**, **Révay Kálmán**, **Illy Gusztáv**) sorsában osztozva, a bitón végezték.

7/ 1952-ben Királyt is elkapta a koncepciós perek fogaskereke, halálra ítélték, de Farkas mentőövet dobott számára és az ítéletet (három hét elteltével) a fellebbviteli bíróság életfogytiglani börtönre változtatta.

Király tehát *nem volt öt évig a siralomházban*, és szabadulását (1956. október 14-én) követő levelében azt írta **Bata István** honvédelmi miniszternek, hogy börtönéveit „*derűs optimizmusban*” töltötte, minden időt általános műveltségének növelésére fordította, a

történelem és az angol nyelv fejlesztésével foglalkozott, és a teljes gyógyulás útján, változatlan lelkesedéssel kész munkába állni a szocializmus építésére.

8/ Két hét elteltével (1956. október 28-án) viszont, a forradalom első fázisának győzelme után, elhagyta a kórházat, ahová egy kisebb műtét miatt feküdt be, Batát „ejtette” és **Nagy Imrénél** „*kopogtatott*”, ekkor kapta a Nemzetőrség tiszteletbeli elnökevé történő kinevezését.

Összegezve: Király Béla kórházban töltötte a forradalom legkritikusabb napjait, majd a *Pesti Srácok* (átmeneti) győzelme után, a szovjet csapatok Budapestről való kivonulásának kezdetekor megjelent a nemzetőröknel, felajánlva szolgálatát számukra és főparancsnoki beosztást igényelve önmaga számára.

Miután (október 31-én) kinevezték Budapest katonai parancsnokává, nem látta biztosítottak a jövőjét, mert **Maléter Pál** kapta meg a honvédelmi tárca vezetését, és Király emlékeztében frissen élt Maléter állásfoglalása a koncepciós perének időszakában, mikor is Maléter alaposan „*eláztatta*” őt, tájékoztatta szörnyű bűneiről a halálos ítéleteket futószalagon gyártó bírák számára. Nyilvánvaló, hogy sok jót nem várhatott Malétertől, mert mindketten kompromittáltak magukat a koncepciós perekben, tehát egyikőjüknek el kellett tűnni a „süllyesztőben”, hogy feledésbe menjen a régi idők intermezzója.

A BÍRÓSÁGI PER LEZAJLÁSA

Mint szemtanú állíthatom, hogy *dr. Wagner László* ügyvéd úr képtelen volt értelmezni a peranyagot, és meg sem kísérelte az alperes által beadott (bizonyított) állításokat cáfolni.

Erőfeszítését arra irányította, hogy *dr. Bokor Imre*t próbálja lejáratni a bíróság előtt azzal, hogy az alperes egy cikkében a Führert dicsőítette, tehát jelleme és ideológiája rányomta a bélyeget Királlyal szembeni munkájára.

Miután kiderült, hogy a Führerrel kapcsolatos cikket nem *Bokor Imre* írta, akkor (a második tárgyaláson) bocsánatot kért az alperestől, de egy később készített internetes levelében (mintha elfelejtette volna a tévedését), ismét visszatért a Führerrel foglalkozó cikkhez, talán az zavarta meg, hogy védené Hitlertől is „*begyűjtött*” egy kitüntetését.

Szóba került a bíróságon Király Béla sokféle *kitüntetése*: (Horthytól, Hitlertől, Mussolinától, Szálasiától, Rákositól, Farkastól, Göncztől, Mádltól, Horntól, Medgyessytől, Gyurcsánytól, Pongráztól, Borosstól, Yad Vashemtől (AZ „IGAZ EMBER” cím és érme), – *kinevezései*: Nagy Imrétől (Bp. katonai

paracsnoka), Göncztől (vezérezredesi rendfokozat), SZDSZ-től (katonai szövivő), USA hat tagállamának díszpolgári címe, MTA tagsága, Orbántól (katonai főtanácsadói beosztás), Medgyessytől (katonai tanácsadói beosztás), Keletitől (díszkard), stb., stb.

A tanácsvezető bíró emlékeztette az alperest Király előrehaladott életkorára, „*történelmi-közéleti*” személyiségére és kitüntetéseire, amelyre *Bokor Imre* azt válaszolta (jegyzőkönyvben rögzítve), hogy Brezsnyevnek, Sztálinnak és Hitlernek is sok kitüntetés volt, de ő ezt sem, meg az életkorát sem tudja elfogadni, mert azok, akik Király miatt meghaltak, már 58-63 éve nem élnek.

Ezt követően *dr. Wagner* az javasolta az alpereseknek, hogy járuljanak hozzá a per szüneteltetéséhez, és ha féléven belül nem folytatják tovább, akkor a felperes keresete automatikusan megszűnik.

Az alperesek csak úgy járultak hozzá a perszüneteltetéséhez, ha jegyzőkönyvbe kerül, hogy a felperes indítványozta a kérést, és az alperesek a kereseti anyagra beadott válasz-anyagaikban semmilyen módosítást nem eszközölnek.

EPILÓGUS

A felperes által indított per, a szüneteltetési időtartam leteltével megszűnt! A Király mattot kapott, bár pontosabb megfogalmazás szerint: a közelgő (elkerülhetetlen) matt láttán, feladta a „mérkőzést”. Rossz lapot húzott, elesett a százezrektől, nem tudta megvédeni a „*védett személyhez fűződő jogát* (jó hírnevét)”, talán végig gondolta azt is, hogy meggyónja a bűnait és megköveti az elhunytakat, valamint hozzátartozóikat és a közvéleményt.

Ebben reménykedtek azok is, akik 2008. augusztus 19-én látták a temetőben, a kivégzett tábornokok sírjánál Király Bélát megjelenni (tolókocsiban gurították a helyszínre), de a gyászolók és az emlékezők tévedtek, Király Béla megmutogatta a kitüntetésait, tábornoki gúnyját, kerestette az USA katonai attaséját (beszélni akart vele), de a legcsekélyebb gesztust sem tette, amely a megbánására utalt volna. Talán emlékezett arra a nyilatkozatára, amelyben a Farkas Mihállyal való megbeszélés tartalmáról érkezett, miszerint: Farkas mandulával kínálta meg, nagyon barátságos volt hozzá, és ő megtette azt, amit kért (tábornoktársainak bemocskolását), utólag pedig kijelentheti, hogy: „*NEM ÉRZETT SEMMILYEN LELKIISMERETFURDALÁST*”...

Erre már csak azt a megjegyzést teheti e sorok írója, hogy: no comment!

a szerző a Iustitia Bizottság tagja